

אולם מאחורי מעשה זה מתחבא דבר חשוב הרבה יותר, שיש לו השלכות בכיחונים רבים, ושמלאו תוצאותיו יתבררו רק במרוצת השנים.

● סוף תקופת בגין:

כניסתו של עזר מסימנט את התחלת היסוד של תקופת-בגין בתנועת-החרות. בגין היה ונשאר המנהיג העליון של חרות. אולם הגורדיה שהיתה מלוכדת סביבו הורחקה ומתפרקת. אריה בן-אליעזר הולח ב"מחלה אנושה. יוחנן באדר סולק מכלל הש"ס. חיים לנדאו הוא חסר מישקל עצמי. אי יעקוב מרידור עסוק בעניינים הכלכליים הענפים, ויצא למעשה מהמישחק הפוליטי תנועתו.

לתוך החלל הריק הזה חדר עתה עזר וייצמן. לא זה בלבד שהפך אוטומטית לי-מיספר 2 ויורש-העצר, אלא שהוא יהווה גם מרכז כל הכוחות הדינאמיים בחרות. במילא ישנה הדבר את מהותה של חרות. יש לצפות שתוך כמה שנים יהיה עזר ה"מנהיג האמיתי של המפלגה, ושכגון יצטרך להסתפק בתפקיד מורה-הדרך העומד מעל לניהול העניינים.

● הקשר עם חוגי-הבטחון:

עד היום היתה חרות נתונה במצב-פארא-דוכסאלי. בעוד שהיתה המפלגה המיליטי-ריסטית היחידה במדינה, שערכה פולחן לי-צבאות, לא היו לה שרשים של ממש בי-חוגים בטחוניים. אנשי הבטחון המופלגים,

הרצל, וייצמן וז'בוטינסקי קואליציה: דין-בגין — 1987

שהיו כמעט כולם חניכי תנועות הפועלים למיניהן, התייחסו לחרות בזלזול ובהסתייגות.

עתה ישתנה כל זה. עזר וייצמן הוא ידיו-דם האישי של כל מי ששירת אי-פעם בתפקיד בכיר בצה"ל, בעזרתו יכול גח"ל להגיע עתה לחוגים חשובים ביותר של הנוער הישראלי, שהיו סגורים בפניו עד כה. גם זה ישנה ממילא את צביונו של גח"ל. יאפי-שר לו בפעם הראשונה התרחבות של ממש, מעל לממדיו המסורתיים.

● אחווה של דיין:

וייצמן הוא ידיו, גיסו וחברו של משה דיין. עם כניסתו לתפקיד מרכזי בחרות מובטח לגמרי שחרות תעמוד תמיד, וללא תנאי, לרשותו של משה דיין.

לא יתואר כלל מצב שבו תדחה חרות להבא הצעה כלשהי, שמאחוריה יעמדו דיין וייצמן, אפילו אם שאר ראשי חרות יתנגדו לה. מכאן שחרות הפכה עתה סופית לחיל-העזר של משה דיין במאבק על הי-שלטון.

השבוע התחילו בחוגי המערך לדבר בגלוי על האפשרות שהממשלה הבאה — אחרי בחירות 1973 — תהיה הראשונה בתולדות ישראל שלא תורכב על-ידי מפא"י. מסתמנת כבר עתה אפשרות ברורה של קואליציה דיין-בגין-רפאל, שהחוליה המחברת שלה יהיה עזר וייצמן.

לא מן הנמנע שנסיון כזה ייעשה כבר בשעה שראש-הממשלה גולדה מאיר תפרוש מהחיים המדיניים.

נוכח סכנה ברורה זו, יש לצפות לתגבור מהיר של החזית הנגדית, בהנהגת סינחס ססיר. לחזית זו יש עדיין כוח עצום. אך עם הצטרפות וייצמן לחרות נוצרה, זו ה"פעם הראשונה, האפשרות המעשית של ממי-שלה לאומנית-מינית-דתית.

העם

בדד

במשפחת

העמים

שתי ידיעות קצרות פורסמו השבוע ב"עיתונות:

עצרת האומות המאוחדות גינתה ביום ה' בלילה את "מדיניות הענישה הקולקטיבית והסביבתית" של ישראל ומעשים אחרים ה" מיוחסים לישראל, "המהווים הפרה של זכויות האדם בשטחים המוחזקים".

ברוב של 52 קולות נגד 13 ו-49 נמנעים, קיבצה העצרת החלטה הקוראת לישראל לח"דול ממעשים אלו...

ואילו הידיעה השניה אמרה:

56.2 אחוז מכלל האוכלוסיה בישראל מצ"דיקים ענישה סביבתית. 35.5 אחוז מתנגדים לה, אך 8.5 הם בדיעה שפיצוץ הבתים ב"עזה ובחלחול לא היה במקומו — מטעם מסקר דעת-קהל כל-ארצי של מחקר-ידעת-הקהל בישראל (פור"ר). שהתפרסם בסוף ה"שבוע בביאיש כרוניקל.

79.4 אחוז אמרו כי פיצוץ הבתים בחל"חול ובעזה היה בסדר, ועוד 8 אחוזים אמרו כי "המעשה לא היה כל כך בסדר, אבל אין ב"רירה".

44.3 אחוז מהנשאלים מצדיקים ללא הס"תייגות את שיטת הענישה הסביבתית ועוד

כינוס הועד הפועל יהיה בלתי חוקי וכל החלטה שתתקבל על-ידו תהיה חסרת תוקף, וניתן יהיה לפנות לבית המשפט ולבקש ססק דין הצהרתי הקובע כי כל פעולות-הבחירה שיעשו באותה ישיבה, הינן חסרות תוקף.

אני חוזר ומדגיש. עם כל הכבוד לחברים בקר ובן-אהרון, איש לא הסמיכם להגדיל את מספר חברי הועד הפועל. גם הועד הפועל אינו יכול להתכנס ו"להחליט על סיפוח שני נציגים שווי-זכויות, אם בכל זאת יתכנס הועד הפועל וישות"פו בו חברינו, כי אז לא תוכל ההסדרות לכפור בזכותם של חברים אלה להיות חברים מלאים בועד הפועל, משום שאין סטטוס, בחוקת ההסתדרות, של חברים אד"חוק.

זאת ישיבה

בצתי-חוקית!

בהתייעצות המשפטית בכנסת, הביעו אנשי-משפט את דעתם נגד עצרו של בן-אהרון, הציעו למצוא סיום לפרשה מחוץ לבית-המשפט, אך בן-אהרון ובקר התעקשו, וכך נשארה בעינה ההחלטה לכנס את הועד הפועל, "בהשתתפותם של שני נציגי העולם הזה — כוח חדש כחברים שווי-זכויות". הישיבה נפתחה בדריכות. בקר הודיע כי הנושא כולו בגדר טוב יודיעה, אלא שמכיון שהנהגת ההסתדרות לא היתה מוכנה להש"רות את הרכבת מוסדותיה, הוחלט לקב"בצעד-הבנינים של הזמנת נציגי העולם הזה כוח חדש לישיבה זו, והוא עבר לסעיף החדש של ההסתדרות.

ראשון הדוברים היה נציג גח"ל: הוא הודיע שסיעתו תצביע נגד בן-אהרון. אחריו ניתנה רשות הדובר לשלום כהן. "אני מודה לחבר בקר על ההומנה", פתח. "אבל לדעתי אין ישיבה זו חוקית. צירופנו לועד הפועל יכול להעשות רק על-ידי המועצה. אני מצטער שהנהגת ההס"תדרות הביאה את הבית הזה למבוי סתום, המחייב כינוס חדש של המועצה, או הקפאת כל העניינים עד להכרעה סופית בבית-המשפט. קיום הישיבה בצורה שהיא מתקיימת היום, סותרת את הפתח לפסילת כל החלטה שתתקבל — וזאת כפורום המש"טטי".

בפנותו לבן-אהרון, שישב בשורה הרא"שונה, הכריז: "עקבנו בחיידה אחר נאומי הפרוגרמטי של החבר בן-אהרון. התרשמנו מן האומץ המחשבתי שלו, וקיוונו שיוכיח גם תבונה בהתנהגותו המעשית. לצערי, הוכיח את ההיסק. לכן לא נוכל להצביע בעדו".

הצעתו המפתיעה: לבחור מחדש באהרון בקר. לא היה להצעה זו ערך מעשי, שכן בקר עצמו לא היה מעוניין בהצגת מועמ"דוהו.

לאחר סיום הישיבה, ניגש אחד מראשי המערך לשלום כהן: "למה לכם כל הרעש הזה? בסלו את המשפט, שבו קצת בשקט. הועד הפועל יכול לצרף אתכם בדעה מיי"עצת. בעוד כמה חודשים תתכנס המועצה מחדש, אפשר לבחור בכם...". תשובת כהן: "תודה, לא. איננו מחששים להסתדר. איננו מעוניינים בחסדים. אנו תוב"עים את זכויותינו!".

(המשך מעמוד 15)
הועד הפועל יכנס — ושלח הזמנה לשני נציגי העולם הזה — כוח חדש הסיבוב הראשון הסתיים בנצחון בזק. נותרה עדיין השאלה: מה יהיה אחרי ה"ישיבה הראשונה של הועד הפועל? האם כניעת בן-אהרון ושות' היא מוחלטת, או ש"יבקשו למנוע את צירוף נציגי הכוח החדש בישיבות הבאות של הועד הפועל? ומעבר לשאלות המשפטיות: מדוע פו"ח"דים הבוסים של המערך מנוכחות הכוח ה"חדש בתוככי הועד הפועל? שלום כהן הסביר במסיבת עיתונאים: "החלטנו, ערב כינוס הועדה, שאנו נכ"נסים לועד הפועל בראש וראשונה כדי ללמוד את הבעיות, להכיר מקרוב את מצ"אות ההסתדרות — ולהציע את הצעותינו. החלטנו — לא נתחיל בשערוריות. אבל וד"קא הם פתחו בשערוריות. הם ניסו לחסום את הדרך בפנינו. אנו מכריזים: גם אם לא נהיה בתוך הועד הפועל — ננהל את מל"חמתנו לטיהור ההסתדרות ולהחזרתה לשיל"טון העובדים".

הוא הבטיח: "אנו עומדים לפרסם ספר שחור — ובו כל התוסעות הפסולות בהס"תדרות, אותן רצינו לחסל תוך כדי ישר"בתנו בועד הפועל".

התייעצות

בכנסת

עוד לפני ששאלות אלה יכלו לזכות כ"כתשובה, התקיימה מערכת-ביניים ב"מסדרונות הכנסת.

בקר ובן-אהרון, שעלו לירושלים לרגל הצגת הממשלה החדשה, קיימו התייעצות עם המוחות המשפטיים של מפלגתם: שר המשפטים יעקב שמשון שפירא וח"כ צדוק. לצורך זה אף באו מתל-אביב שני עורכי-דין של ההסתדרות, קרן-צבי וברמה.

תוך כדי התייעצות, הגיש להם שלום כהן מיסמך נוסף: בקשה שלא לקיים את ישיבת הועד הפועל, שנועדה למחרת היום. לבקשה זו צירף חותמת משפטית, ש"רגשה לו על-ידי אמנון זכרונאי, ובה נא"ר, בין השאר:

"... בית המשפט המחוייב קבע כי יותר וועד הפועל להתכנס אם ישתתפו בו נצי"גים מטעמנו. היום נרשמה בפרוטוקול בית המשפט הצהרתו של החבר בקר, כפי שנמ"רה על-ידו אמש, טלפוניית, לכבוד השופט זונברג, וכאמור נובע ממנה כי חברינו היו חברים שווי-זכויות.

נראה לי, שצו של כבוד השופט זונברג וחיוב הליכים שונים לחלוטין. מה בעצם ובע השופט זונברג? הוא היתנה תנאי, וך כדי שתנאי זה יתקיים צריכה מועצת ההסתדרות להתכנס כדי לבחור את נציגו. אין סכנות לחבר בקר לצרף חברים לועד הפועל.

השופט לא הורה כיצד יצורפו הנציגים. רוב לודאי, שהניח כי אם יוחלט לצרף נציגים שווי-זכויות, כי אז יתקבלו ההלי"ים בהתאם לחוקת ההסתדרות.

השופט לא צריך היה להורות להנהגת ההסתדרות כיצד עליה לנהוג בהתאם לחר"תה; מן הסתם סבר שהנהגה זו מתעתדת הוג על פי החוקה.

לדבר זה יש השלכות מרחיקות לכת:

נעשה להם בהסתדרות -

מה שעשינו להם בכנסת!

ההסתדרות!